

Briuselis, 2025 m. gegužės 13 d.
(OR. en)

8835/25

Tarpinstitucinė byla:
2025/0117 (NLE)

ANTIDISCRIM 37
COCON 32
COHOM 64
COPEN 119
DROIPEN 49
EDUC 143
FREMP 114
JAI 574
MIGR 161
SOC 275
STATIS 32

PASIŪLYMAS

nuo:	Europos Komisijos generalinės sekretorės, kurios vardu pasirašo direktorė Martine DEPREZ
kam:	Europos Sąjungos Tarybos generalinei sekretorei Thérèse BLANCHET
Dalykas:	Pasiūlymas TARYBOS SPRENDIMAS dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 18-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų 10 Konvencijos šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo, susijusio su Sąjungos institucijų ir viešojo administravimo klausimais, projektų priėmimo

Delegacijoms pridedamas dokumentas COM(2025) 245 final.

Priedama: COM(2025) 245 final

Briuselis, 2025 05 13
COM(2025) 245 final

2025/0117 (NLE)

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 18-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų 10 Konvencijos šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo, susijusio su Sąjungos institucijų ir viešojo administravimo klausimais, projektų priėmimo

AIŠKINAMASIS MEMORANDUMAS

1. PASIŪLYMO DALYKAS

Šis pasiūlymas susijęs su sprendimu, kuriuo nustatoma pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi 2025 m. birželio 5–6 d. vyksiančiame 18-ajame Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Stambulo konvencija arba Konvencija) šalių komiteto (toliau – Šalių komitetas) posėdyje, dėl numatomų aštuonių rekomendacijų projektų ir dviejų išvadų, skirtų 10 Šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projektų priėmimo².

2. PASIŪLYMO APLINKYBĖS

2.1. Stambulo konvencija

Stambulo konvencija nustatytos išsamios ir suderintos taisyklės, skirtos smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijai ir kovai su juo Europoje bei už jos ribų užtikrinti. Konvencija įsigaliojo 2014 m. rugpjūčio 1 d.

ES pasirašė Konvenciją 2017 m. birželio mėn. ir užbaigė prisijungimo procedūrą 2023 m. birželio 28 d., deponavusi du patvirtinimo dokumentus, kad Konvencija įsigaliotų ES nuo 2023 m. spalio 1 d. ES prisijungė prie Konvencijos dėl klausimų, kurie priklauso jos išimtinai kompetencijai, t. y. dėl klausimų, susijusių su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu¹ ir su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu². Konvenciją pasirašė visos ES valstybės narės, 22 ją ratifikavo³.

2.2. Šalių komitetas

Šalių komitetas⁴ sudarytas iš Konvencijos Šalių atstovų. Šalys turi stengtis savo atstovais paskirti kuo aukščiausio lygio ekspertus smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo srityje⁵. Šalių komitetui pavestos užduotys išvardytos jo darbo tvarkos taisyklių⁶ 1 taisyklėje. 2023 m. spalio 1 d. ES tapo Stambulo konvencijos šalimi, taigi ir Šalių komiteto nare (Konvencijos 67 straipsnio 1 dalis).

2.3. Stambulo konvencijos stebėsenos mechanizmas

Stambulo konvencija nustatomas stebėsenos mechanizmas, kuriuo siekiama užtikrinti, kad Šalys veiksmingai ją įgyvendintų⁷. Jo tikslas – įvertinti, kaip Konvencija taikoma praktiškai,

¹ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj>).

² 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisminiu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj>).

³ 2025 m. balandžio 24 d. ratifikavimo padėtis: AT (2013 m.); BE (2016 m.); CY (2017 m.); DE (2017 m.); DK (2014 m.); IE (2019 m.); EL (2018 m.); ES (2014 m.); EE (2017 m.); FI (2015 m.); FR (2014 m.); HR (2018 m.); IT (2013 m.); LU (2018 m.); MT (2014 m.); NL (2015 m.); PL (2015 m.); PT (2013 m.); RO (2016 m.); SI (2015 m.); SV (2014 m.); LV (2023 m.).

⁴ [Šalių komitetas. Stambulo konvencija dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo \(coe.int\)](http://www.coe.int).

⁵ Šalių komiteto darbo tvarkos taisyklių 2.1.b taisyklė.

⁶ Dokumentas IC-CP(2015)2, priimtas 2015 m. gegužės 4 d.

⁷ Stambulo konvencijos 1 straipsnio 2 dalis.

ir teikti rekomendacijas Šalims. Ši stebėsenos mechanizmą sudaro du atskiri, tačiau sąveikaujantys organai: nepriklausomas ekspertų organas (Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO)) ir Šalių komitetas.

GREVIO yra nepriklausoma ekspertų grupė, kuriai pagal Konvencijos 66 straipsnio 1 dalį pavesta stebėti Stambulo konvencijos įgyvendinimą kiekvienoje šalyje. Stebėsenos procedūra išdėstyta Konvencijos 68 straipsnyje. Konvencijos 68 straipsnio 1 dalyje reikalaujama, kad Šalys, remdamosi GREVIO parengtu klausimynu, pateiktą ataskaitą, kurioje nurodomos teisėkūros ir kitos priemonės, kurių imtasi Konvencijai įgyvendinti. GREVIO parengia ataskaitos dėl priemonių, kurių ėmėsi atitinkama Šalis Konvencijai įgyvendinti, projektą ir teikia patarimus ir pasiūlymus dėl to, kaip Šalis galėtų spręsti nustatytas problemas⁸.

Remdamasis GREVIO ataskaitomis, Šalių komitetas pagal Konvencijos 68 straipsnio 12 dalį gali priimti atitinkamai Šaliai skirtas rekomendacijas dėl Konvencijos įgyvendinimo ir nustatyti datą, iki kurios Šalis turi pateikti atsakymą su informacija apie jų įgyvendinimą. Remdamasis šia nuostata, Šalių komitetas priima Šalims skirtas rekomendacijas, kuriose atskiriami veiksmai, kurių reikėtų imtis kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį pranešti apie įgyvendinimo pažangą, ir veiksmai, kurie, nors ir svarbūs, nėra įgyvendintini nedelsiant. Pasibaigus trejų metų laikotarpiui Šalis turi pranešti Šalių komitetui apie jai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo pažangą. Remdamasis šia informacija ir visa gauta papildoma informacija Komiteto sekretoriatas⁹ parengia išvadas dėl kiekvienos peržiūrimos Šalies rekomendacijų įgyvendinimo, kurias priima Šalių komitetas.

Kadangi buvo baigta beveik visų Šalių pradinė vertinimo procedūra, 2022 m. pabaigoje GREVIO nusprendė pereiti prie kito savo vertinimo etapo. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį GREVIO vertinimo procedūros po pradinio vertinimo suskirstomos į etapus (teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ įgyvendinamas 2023–2031 m. Nors pradinis vertinimas apėmė apie 60 Stambulo konvencijos straipsnių, naujoji teminio vertinimo procedūra apima 20 straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. Šiose straipsniuose išdėstyti teisėsaugos institucijų, baudžiamosios justicijos dalyvių, bendrųjų ir specialiųjų paramos aukoms paslaugų teikimo standartai ir bendras į aukas orientuotas požiūris. Siekiama pateikti nuodugnesnį šių sričių vertinimą, dėmesį sutelkiant į pagal kiekvieną straipsnį padarytą pažangą.

2021 m. spalio 6 d. Nuomonės 1/19 (Stambulo konvencija), EU:C:2021:832, 305 punkte Teisingumo Teismas patvirtino, kad didelė dalis Konvencijoje nustatytų įsipareigojimų iš esmės yra privaloma Europos Sąjungai, kiek tai susiję su jos administracijos darbuotojais ir jos institucijų, agentūrų ir įstaigų patalpose besilankančiais visuomenės nariais. Dėl 20 konkrečių nuostatų, kurias apima pirmasis teminis vertinimo etapas, Teisingumo Teismas patvirtino, kad 17 iš šių nuostatų (t. y. visos minėtos nuostatos, išskyrus Konvencijos 3, 31 ir 48 straipsnius) taip pat taikomos Sąjungai ir jos pačios viešajam administravimui. Be to, Sąjungos įsipareigojimų apimtis turėtų būti aiškinama atsižvelgiant į jos specifinį pobūdį ir įgaliojimus. Visų pirma, kadangi ES viešajam administravimui nepriskirti teisėsaugos įgaliojimai, rekomendacijos, susijusios su teisėsaugos klausimais, pavyzdžiui, skubių draudimo orderių išdavimu, turėtų būti aiškinamos taip, kad jomis reikalaujama užtikrinti

⁸ Stambulo konvencijos 68 straipsnio 10 dalis.

⁹ Taikytina įgyvendinimo ir ataskaitų teikimo priežiūros procedūra apibrėžta dokumente „Framework for supervising the implementation of the recommendations addressed to state parties“, kurį Šalių komitetas priėmė 2021 m. balandžio 13 d. (IC-CP/Inf(2021)2).

aukos saugumą neviršijant savo įgaliojimų, pavyzdžiui, neleisti įtariamiesiems nusikaltėliams patekti į institucijų patalpas.

Vėliausiame savo posėdyje 2024 m. gruodžio mėn. Šalių komitetas priėmė sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Šalių komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per jos pirmąjį teminį vertinimo etapą, [IC-CP(2024)10 rev].

Iki šiol Šalių komitetas paprastai rekomendacijas ir išvadas priima bendru sutarimu savo posėdžiuose, kurie vyksta paprastai du kartus per metus trečdalis Šalių, Šalių komiteto pirmininko arba generalinio sekretoriaus prašymu¹⁰.

2.4. Numatomi Šalių komiteto aktai

Numatoma, kad 2025 m. birželio 5–6 d. 18-ajame posėdyje Šalių komitetas, remdamasis pirmuoju teminio vertinimo etapu, priims šiuos aštuonis rekomendacijų projektus ir tris išvadų projektus (toliau – numatomi aktai arba rekomendacijų ir išvadų projektai):

- Rekomendacijos Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)2-prov];
- Rekomendacijos Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)3-prov];
- Rekomendacijos Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)4-prov];
- Rekomendacijos Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)5-prov];
- Rekomendacijos Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)6-prov];
- Rekomendacijos Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)7-prov];
- Rekomendacijos Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)8-prov];
- Rekomendacijos Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)9-prov];
- Išvados dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)10-prov]; ir
- Išvados dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)11-prov].

3. POZICIJA, KURIOS TURI BŪTI LAIKOMASI SĄJUNGOS VARDU

Numatomi aktai skirti 10 Šalių ir apima rekomendacijas (pagrįstas pirmąja teminio vertinimo procedūra) dėl priemonių, kurių reikia imtis Stambulo konvencijai įgyvendinti, taip pat išvadas dėl to, kaip Šalys įgyvendino ankstesnes rekomendacijas. Jie susiję su atitinkamų institucijų ir viešojo administravimo vykdomu Konvencijos nuostatų įgyvendinimu. Sąjunga prisijungė prie Konvencijos tiek, kiek ji taikoma jos institucijoms ir viešajam administravimui, ir ji turi išimtinę kompetenciją priimti Konvencijoje nustatytus įsipareigojimus, susijusius su savo institucijomis ir viešuoju administravimu Sutarties dėl

¹⁰ Konvencijos 67 straipsnio 2 dalis.

Europos Sąjungos veikimo (SESV) 336 straipsnio taikymo srityje. Todėl tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komitete, dėl Sąjungos institucijų ir viešojo administravimo, kadangi numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui.

Rekomendacijų ir išvadų projektai dėl Sąjungos kompetencijai priklausančių klausimų, susijusių su jos institucijomis ir viešuoju administravimu, atitinka Sąjungos politiką ir tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų. Todėl siūloma, kad 18-ajame Šalių komiteto posėdyje Sąjunga neprieštarautų rekomendacijų ir išvadų projektų priėmimui.

4. TEISINIS PAGRINDAS

4.1. Procedūrinis teisinis pagrindas

4.1.1. Principai

Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 218 straipsnio 9 dalyje numatyti sprendimai, kuriais nustatomos „pozicijos, kurios Sąjungos vardu priimamos susitarimu įsteigtame organe, kai tam organui reikia priimti teisinę galią turinčius aktus, išskyrus aktus, papildančius arba pakeičiančius susitarimo institucinę struktūrą“.

Sąvoka „teisinę galią turintys aktai“ apima aktus, turinčius teisinę galią pagal aptariamą organą reglamentuojančias tarptautinės teisės normas. Ji taip pat apima priemones, kurios nėra privalomos pagal tarptautinę teisę, tačiau „gali stipriai paveikti Sąjungos teisės akto leidėjo priimamų teisės aktų [...] turinį“¹¹.

4.1.2. Taikymas aptariamuoju atveju

Šalių komitetas yra Stambulo konvencija įsteigtas organas. Numatomi aktai, kuriuos turi priimti Šalių komitetas, yra teisinę galią turintys aktai. Numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui. Todėl siūlomo sprendimo procedūrinis teisinis pagrindas yra SESV 218 straipsnio 9 dalis.

4.2. Materialinis teisinis pagrindas

4.2.1. Principai

Sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas pirmiausia priklauso nuo numatomo akto, dėl kurio nustatoma pozicija, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu, tikslo ir turinio. Jeigu numatomu aktu siekiama dviejų tikslų arba jį sudaro dvi dalys ir jeigu vieną iš tų tikslų ar dalių galima laikyti pagrindiniu tikslu arba pagrindine dalimi, o kita dalis ar kiti tikslai yra tik papildomi, sprendimas pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį turi būti grindžiamas tik vienu materialiniu teisiniu pagrindu – tuo, kurio reikalauja pagrindinis ar svarbesnis tikslas arba dalis.

Atsižvelgiant į tai, kad numatomu aktu siekiama kelių tikslų arba jį sudaro kelios dalys, kurie (-ios) yra neatsiejamai susiję (-usios) ir nė vienas (-a) iš jų nėra papildomas (-a), sprendimo pagal SESV 218 straipsnio 9 dalį materialinis teisinis pagrindas išimties tvarka turės apimti įvairius atitinkamus teisinius pagrindus.

¹¹ 2014 m. spalio 7 d. Teisingumo Teismo sprendimas Vokietija / Taryba, C-399/12, ECLI:EU:C:2014:2258, 61–64 punktai.

4.2.2. *Taikymas aptariamuoju atveju*

Kalbant apie materialinį teisinį pagrindą, ES prisijungė prie Stambulo konvencijos dėl klausimų, kurie priklauso jos išimtinai kompetencijai, t. y. tiek, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu¹² ir su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu¹³. ES prisijungimas prie Stambulo konvencijos buvo įformintas dviem atskirais Tarybos sprendimais, siekiant atsižvelgti į ypatingą Danijos ir Airijos padėtį SESV V antraštinės dalies atžvilgiu. Todėl ir sprendimas, kuriuo nustatoma pozicija, kurios turi būti laikomasi Sąjungos vardu Šalių komitete, turi būti įformintas dviem sprendimais, kai atitinkamos rekomendacijos ar išvados yra susijusios su abiem klausimais. Siūlomas sprendimas susijęs su klausimais, susijusiais su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu. Todėl šio sprendimo materialinis teisinis pagrindas yra SESV 336 straipsnis.

4.3. **Išvada**

Siūlomo sprendimo teisinis pagrindas turėtų būti SESV 336 straipsnis kartu su 218 straipsnio 9 dalimi.

¹² 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/OJ>).

¹³ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/OJ>).

Pasiūlymas

TARYBOS SPRENDIMAS

dėl pozicijos, kurios Europos Sąjungos vardu turi būti laikomasi Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo šalių komiteto 18-ajame posėdyje, dėl rekomendacijų ir išvadų, skirtų 10 Konvencijos šalių, dėl jų vykdomo Konvencijos įgyvendinimo, susijusio su Sąjungos institucijų ir viešojo administravimo klausimais, projektų priėmimo

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 336 straipsnį kartu su 218 straipsnio 9 dalimi,

atsižvelgdama į Europos Komisijos pasiūlymą,

kadangi:

- (1) Sąjunga sudarė Europos Tarybos konvenciją dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo (toliau – Konvencija) Tarybos sprendimu (ES) 2023/1075¹⁴, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, ir Tarybos sprendimu (ES) 2023/1076¹⁵, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, tiek, kiek jie priklauso išimtinai Sąjungos kompetencijai, ir Konvencija įsigaliojo Sąjungoje 2023 m. spalio 1 d.;
- (2) vadovaujantis Konvencijos 66 straipsnio 1 dalimi, Kovos su smurtu prieš moteris ir smurtu šeimoje ekspertų grupė (toliau – GREVIO) turi stebėti, kaip Šalys įgyvendina Konvenciją. Pagal Konvencijos 68 straipsnio 11 dalį GREVIO turi priimti savo ataskaitas ir išvadas dėl priemonių, kurių imasi atitinkama Šalis Konvencijos nuostatomis įgyvendinti;
- (3) Konvencijos šalių komitetas pagal Konvencijos 68 straipsnio 12 dalį gali priimti rekomendacijas, skirtas atitinkamai Šaliai. Rekomendacijos grindžiamos GREVIO ataskaita ir joje atskiriamos priemonės, kurių, Konvencijos šalių komiteto nuomone, atitinkama Šalis turėtų imtis kuo greičiau, nustatant reikalavimą per trejų metų laikotarpį pranešti apie įgyvendinimo pažangą, ir priemonės, kurios, nors ir svarbios, nėra įgyvendintinos nedelsiant. Pasibaigus trejų metų laikotarpiui Šalis turi pranešti Šalių komitetui apie priemones, kurių imtasi dešimtyje konkrečių Konvencijos sričių.

¹⁴ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1075 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 1), [Sprendimas - 2023/1075 - LT - EUR-Lex](#).

¹⁵ 2023 m. birželio 1 d. Tarybos sprendimas (ES) 2023/1076 dėl Europos Tarybos konvencijos dėl smurto prieš moteris ir smurto šeimoje prevencijos ir kovos su juo sudarymo Europos Sąjungos vardu, kiek tai susiję su klausimais, susijusiais su teisiniu bendradarbiavimu baudžiamosiose bylose, prieglobsčiu ir negrąžinimo principu, (OL L 143 I, 2023 6 2, p. 4), [Sprendimas - 2023/1076 - LT - EUR-Lex](#).

Remdamasis ta informacija ir visa gauta papildoma informacija, Šalių komitetas priima Komiteto sekretoriato parengtas išvadas dėl rekomendacijų įgyvendinimo;

- (4) pagal Konvencijos 68 straipsnio 3 dalį po GREVIO pradinės vertinimo procedūros vertinimo procedūros suskirstomos į etapus (teminiai vertinimo etapai). Pirmasis teminis vertinimo etapas pavadintas „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“ ir apima 20 konkrečių Konvencijos straipsnių, t. y. 3, 7, 8, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 20, 22, 25, 31, 48, 49, 50, 51, 52, 53 ir 56 straipsnius. Vėliausiame savo posėdyje 2024 m. gruodžio 17 d. Šalių komitetas priėmė sprendimą dėl rekomendacijų, kurias turi priimti Šalių komitetas, atsižvelgdamas į GREVIO ataskaitas, priimtas per jos pirmąjį teminį vertinimo etapą, [IC-CP(2024)10 rev];
- (5) Šalių komitetas savo 18-ajame posėdyje 2025 m. birželio 5–6 d. turėtų priimti aštuonis rekomendacijų, grindžiamų pirmuoju teminiu vertinimo etapu „Pasitikėjimo stiprinimas užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą“, projektus ir du išvadų projektus dėl to, kaip 10 Šalių įgyvendina Konvenciją, (toliau – rekomendacijų ir išvadų projektai):
- Rekomendacijas Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)2-prov];
 - Rekomendacijas Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)3-prov];
 - Rekomendacijas Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)4-prov];
 - Rekomendacijas Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)5-prov];
 - Rekomendacijas Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)6-prov];
 - Rekomendacijas Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)7-prov];
 - Rekomendacijas Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)8-prov];
 - Rekomendacijas Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)9-prov];
 - Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)10-prov] ir
 - Išvadas dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)11-prov];
- (6) Sąjunga turi išimtinę kompetenciją prisiimti Konvencijoje nustatytus įsipareigojimus, susijusius su savo institucijomis ir viešuoju administravimu Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 336 straipsnio taikymo srityje. 2021 m. spalio 6 d. Nuomonės 1/19 (Stambulo konvencija), EU:C:2021:832, 305 punkte Europos Sąjungos Teisingumo Teismas patvirtino, kad didelė dalis Konvencijoje nustatytų įsipareigojimų, susijusių su prevencinių ir apsaugos priemonių priėmimu, iš esmės yra privaloma Europos Sąjungai, kiek tai susiję su jos administracijos darbuotojais ir jos institucijų, agentūrų ir įstaigų patalpose besilankančiais visuomenės nariais. Be to, tos pačios nuomonės 307 punkte Teisingumo Teismas nustatė, kad Sąjunga turėtų ne tik nustatyti minimalius reikalavimus ar paramos priemones, bet ir pati užtikrinti, kad šie

įsipareigojimai būtų visiškai įvykdyti. Be to, Sąjungos įsipareigojimų apimtis turėtų būti aiškinama atsižvelgiant į jos specifinį pobūdį ir įgaliojimus. Visų pirma, kadangi Sąjungos viešajam administravimui nepriskirti teisėsaugos įgaliojimai, rekomendacijos, susijusios su teisėsaugos klausimais, pavyzdžiui, skubių draudimo orderių išdavimu, turėtų būti aiškinamos taip, kad jomis reikalaujama užtikrinti aukos saugumą neviršijant savo įgaliojimų, pavyzdžiui, neleisti įtariamiesiems nusikaltėliams patekti į institucijų patalpas;

- (7) rekomendacijų ir išvadų projektai yra susiję su Konvencijos nuostatų, kurios taip pat taikomos Sąjungai, kiek tai susiję su jos institucijomis ir viešuoju administravimu, įgyvendinimu. Todėl tikslinga nustatyti poziciją, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komitete, dėl klausimų, susijusių su Sąjungos institucijomis ir viešuoju administravimu, kadangi numatomi aktai gali turėti lemiamą poveikį Sąjungos teisės turiniui, nes ateityje jie gali turėti įtakos atitinkamų Konvencijos nuostatų aiškinimui;
- (8) kalbant apie Albaniją, rekomendacijų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad atitinkamai politikai ir priemonėms, kuriomis siekiama užkirsti kelią visų formų smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, būtų skiriamas pakankamas ir tvarus finansavimas, be kita ko, taikant skaidrias procedūras moterų teisių organizacijų finansavimui užtikrinti, (Konvencijos 8 straipsnis); skatinti informuotumo didinimo kampanijas ar programas ir reguliariai vertinti jų poveikį (Konvencijos 12 straipsnis); imtis priemonių mokymo veiksmingumui didinti, be kita ko, atsižvelgiant į darbuotojų kaitą, (Konvencijos 15 straipsnis); išplėsti esamas nusikaltėliams skirtas programas ir kurti programas, skirtas konkrečiai seksualinio smurto vykdytojams, (Konvencijos 16 straipsnis); padidinti nukentėjusiosioms moterims, ypač specialiųjų poreikių turinčioms moterims, teikiamų paslaugų finansavimą ir skaičių (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad aukos galėtų naudotis visapusiškomis sveikatos priežiūros paslaugomis, (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad pagalbos linijos gautų finansavimą, (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti, kad seksualinio smurto aukos turėtų galimybę nemokamai gauti teismo ekspertizę, (Konvencijos 25 straipsnis); imtis priemonių, kad būtų pagerintas nukentėjusių moterų informavimas, ir užtikrinti, kad tokiais atvejais atsakas būtų orientuotas į aukas ir atžvalgas lyčiai, (49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad rizikos vertinimo ir rizikos valdymo procedūros būtų taikomos bylose, susijusiose su visų formų smurtu, kuriam taikoma Konvencija, (Konvencijos 51 straipsnis); geriau naudotis skubiais draudimo orderiais (Konvencijos 52 straipsnis); užtikrinti, kad apsaugos orderiais galėtų naudotis visos aukos ir kad tie orderiai joms būtų prieinami, (Konvencijos 53 straipsnis), vertinti apsaugos priemonių įgyvendinimą ir užtikrinti, kad jos atitiktų Konvenciją, (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Albanijai skirtos rekomendacijos priėmimui;
- (9) kalbant apie Austriją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikį išsamų veiksmų planą ir (arba) strateginį politikos dokumentą dėl visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, (Konvencijos 7 straipsnis); rinkti į kategorijas suskirstytus duomenis apie moterų ir mergaičių, kurios kreipiasi į socialines tarnybas, nes patyrė smurtą prieš moteris, skaičių (Konvencijos 11 straipsnis); informuoti aukas apie paramos paslaugų prieinamumą (Konvencijos 12 straipsnis); stebėti, kaip mokomojoje medžiagoje aptariamieji klausimai, susiję su smurtu šeimoje ir smurtu prieš moteris, (Konvencijos 14 straipsnis); rengti bendrosios paramos tarnybų darbuotojų mokymus (Konvencijos 15

straipsnis); užtikrinti, kad aukos turėtų galimybę gauti tvarų ir įperkamą būstą, ir kad būtų parengiamos teismo ekspertizės ataskaitos, kuriose būtų nurodomi sužalojimai, (Konvencijos 20 straipsnis); užtikrinti, kad prieglaudose būtų pakankamai vietų, (Konvencijos 22 straipsnis); visoje šalyje įsteigti papildomus seksualinio smurto aukų nukreipimo centrus, kuriuose dirbtų kvalifikuoti specialistai, teikiantys paramą ir nukreipiantys aukas pagal Konvenciją, o kol tai nepadaryta, užtikrinti, kad esamos medicinos tarnybos teiktų tinkamą paramą aukoms, (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad sankcijos būtų proporcingos nusikalstamos veikos sunkumui visais atvejais, susijusiais su Konvencijoje numatytais smurto prieš moteris formomis, (49 ir 50 straipsniai), užtikrinti apsaugos orderių taikymą ir vengti spragų tarp draudimo orderių ir apsaugos orderių (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Austrijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

- (10) kalbant apie Daniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad visų formų smurto prieš moteris ir smurto šeimoje pobūdis dėl lyties gautų reikiamą politinį dėmesį (Konvencijos 7 straipsnis); toliau dėti pastangas, kad biudžetas būtų sudaromas atsižvelgiant į lyčių aspektą, (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti duomenų rinkimo konfidencialumą (Konvencijos 11 straipsnis); prevencinėmis iniciatyvomis pirmenybę teikti lyčiai atžvalgiam požiūriui (Konvencijos 12 straipsnis); kuo labiau padidinti mokymo pastangų poveikį remiantis moterų teisių organizacijų patirtimi (Konvencijos 15 straipsnis); sukurti institucionalizuotas bendradarbiavimo struktūras siekiant užtikrinti veiksmingą tarpžinybinį bendradarbiavimą (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad aukos galėtų gauti ilgalaikes psichologines konsultacijas, (Konvencijos 22 ir 25 straipsniai); didinti baudžiamosios teisenos subjektų informuotumą apie naujus baudžiamosios teisės aktus (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad rizikos vertinimas būtų atliekamas koordinuojant veiksmus su atitinkamais subjektais, (Konvencijos 51 straipsnis); dažniau taikyti skubius draudimo orderius ir apsaugos orderius, kad būtų užtikrinama aukų apsauga, (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai) ir užtikrinti tinkamą aukų apsaugos priemonių įgyvendinimą tyrimų ir teismo procesų metu (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Danijai skirtos rekomendacijos priėmimui;
- (11) kalbant apie Suomiją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikę nacionalinę strategiją, kad būtų užtikrintas visapusiškas ir suderintas požiūris, (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti tvarius finansavimo mechanizmus nevyriausybinėms organizacijoms, teikiančioms specializuotą paramą aukoms, (Konvencijos 8 straipsnis); nustatyti standartizuotas duomenų kategorijas ir suderinti duomenų rinkimo sistemas (Konvencijos 11 straipsnis); reguliariai rengti informuotumo didinimo kampanijas (Konvencijos 12 straipsnis); įvertinti mokymus ir remtis moterų teisių organizacijų patirtimi (Konvencijos 15 straipsnis); parengti smurto šeimoje nusikaltimų vykdytojams skirtas programas (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti atitinkamų subjektų institucionalizuotas tarpžinybines veiklos koordinavimo struktūras (Konvencijos 18 straipsnis); įsteigti paramos tarnybas, kurios padėtų aukoms atsigauti ir tapti nepriklausomomis, (Konvencijos 20 straipsnis), užtikrinti paramos paslaugų prieinamumą (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti geografinį seksualinės prievartos aukų krizių centrų pasiskirstymą, kad būtų užtikrinama parama visoms seksualinio smurto aukoms (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad būtų laiku atliekami

tyrimai ir aktyviai renkami įrodymai, neapsiribojant aukų pareiškimais, kad smurto prieš moteris bylose būtų galima vykdyti veiksmingą baudžiamąjį persekiojimą, (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai), taip pat imtis priemonių sistemingai taikomam standartiniam rizikos vertinimo mechanizmui sukurti (Konvencijos 51 straipsnis); dažniau taikyti skubius draudimo orderius, taip pat dažniau taikyti skubius draudimo orderius ir apsaugos orderius (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Suomijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

- (12) kalbant apie Monaką, rekomendacijos dėl jo vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: parengti ilgalaikę visa apimančią strategiją siekiant visapusiško ir koordinuoto politinio požiūrio (Konvencijos 7 straipsnis); toliau plėtoti duomenų apie visų formų smurtą prieš moteris, kuriam taikoma Konvencija, rinkimą (Konvencijos 11 straipsnis); išplėsti smurto šeimoje prevencijos priemones, kad jos apimtų kitų formų smurtą, kuriam taikoma Stambulo konvencija, (Konvencijos 12 straipsnis); parengti mokomąją medžiagą apie smurtą prieš moteris (Konvencijos 14 straipsnis); parengti smurto vykdytojams skirtas programas (Konvencijos 16 straipsnis); sukurti pagalbos liniją nuo smurto nukentėjusioms moterims (Konvencijos 22 straipsnis); įsteigti seksualinės prievartos aukų krizių ir seksualinio smurto aukų nukreipimo centrą, kad aukos galėtų gauti psichologines konsultacijas ir paramą (Konvencijos 25 straipsnis); užtikrinti, kad baudžiamajame procese dalyvaujantys specialistai turėtų pakankamai ekspertinių žinių ir dalyvautų lyčiai atžvalgiuose mokymuose (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); standartizuoti visų formų smurto, kuriam taikoma Konvencija, koordinuoto rizikos vertinimo, kurį turi atlikti atitinkamos tarnybos, praktiką (Konvencijos 51 straipsnis) ir užtikrinti, kad tyrimų ir teismo procesų metu būtų apsaugomos aukų teisės, (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Monakui skirtos rekomendacijos priėmimui;
- (13) kalbant apie Juodkalniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti tinkamus žmogiškuosius ir finansinius išteklius politikai, priemonėms ir teisės aktams, kuriais siekiama užkirsti kelią smurtui prieš moteris ir su juo kovoti, ir užtikrinti tvarų nevyriausybinį organizacijų finansavimą (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti, kad visi atitinkami suinteresuotieji subjektai rinktų ir į kategorijas suskirstytų duomenis, (Konvencijos 11 straipsnis); stiprinti pastangas įgyvendinti reguliarias prevencines priemones, vykdyti informuotumo didinimo kampanijas ir atkreipti dėmesį į padidėjusią smurto riziką, kurią patiria sąveikinės diskriminacijos aukos, (Konvencijos 12 straipsnis); dėti daugiau pastangų kovojant su stereotipais ir išankstiniu nusistatymu prieš moteris formaliojo švietimo, kultūros ir žiniasklaidos srityse (14 straipsnis); visiems specialistams, kurie bendrauja su aukomis, užtikrinti mokymus smurto prieš moteris klausimais (Konvencijos 15 straipsnis); kurti ir plėtoti programas, skirtas smurto šeimoje ir seksualinio smurto vykdytojams, (Konvencijos 16 straipsnis); skatinti pastangas gerokai padidinti tarpžinybinį bendradarbiavimą (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad sveikatos priežiūros paslaugų teikėjai pirmenybę teiktų nuo smurto prieš moteris ir smurto šeimoje nukentėjusioms moterims ir gerbtų jų privatumą, (Konvencijos 20 straipsnis); padidinti specialiųjų paramos aukoms paslaugų ir konsultavimo paslaugų prieinamumą (Konvencijos 22 straipsnis); visoje šalyje įsteigti seksualinės prievartos aukų krizių ir (arba) seksualinio smurto aukų nukreipimo centrus, kad aukos galėtų gauti, be kita ko, psichologinę paramą,

(Konvencijos 25 straipsnis); užkirsti kelią pakartotinėms smurto prieš moteris aukų apklausoms (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad smurto šeimoje atvejais būtų sistemingai atliekami rizikos vertinimai, (Konvencijos 51 straipsnis); užtikrinti, kad būtų galima taikyti skubius draudimo orderius ir kad apsaugos orderiai būtų veiksmingai stebimi, (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai); užtikrinti veiksmingą esamų apsaugos priemonių taikymą ir nustatyti papildomas apsaugos priemones pagal Konvenciją (Konvencijos 56 straipsnis). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Juodkalnijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

- (14) kalbant apie Ispaniją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: įtraukti nevyriausybinės organizacijos į politikos formavimo ir politikos bei priemonių vertinimo veiklą (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti, kad surinkti duomenys būtų suskirstyti į kategorijas, (Konvencijos 11 straipsnis); rengti mokymus vaikams apie esminį sutikimo vaidmenį seksualiniuose santykiuose (Konvencijos 14 straipsnis); stiprinti visų atitinkamų specialistų, dirbančių su smurto prieš moteris aukomis ir nusikaltimų vykdytojais, mokymą (Konvencijos 15 straipsnis); pagerinti nusikaltimų vykdytojams skirtų programų atitiktį Konvencijai (Konvencijos 16 straipsnis), sukurti tarpžinybinio bendradarbiavimo mechanizmus (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad seksualinio smurto aukos galėtų naudotis paramos paslaugomis (Konvencijos 25 straipsnis); šalinti veiksnius, dėl kurių aukos negali pranešti apie smurtą ir dėl kurių atsiranda antrinė viktimizacija, (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad kompetentingos institucijos turėtų galimybę naudotis skubiais draudimo orderiais pagal Konvenciją, ir imtis priemonių, kad būtų tinkamai kovoje su apsaugos orderių pažeidimais, (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Ispanijai skirtos rekomendacijos priėmimui;
- (15) kalbant apie Švediją, rekomendacijos dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: vykdant kovos su smurtu prieš moteris politiką atsižvelgti į sąveikinę diskriminaciją patiriančių aukų poreikius ir įvertinti strategijų poveikį (Konvencijos 7 straipsnis); užtikrinti tvarų moterų teisių organizacijų, teikiančių specialiąsias paramos paslaugas, finansavimo lygį (Konvencijos 8 straipsnis); užtikrinti platesnes visų formų smurto prieš moteris prevencijos priemones (Konvencijos 12 straipsnis); užtikrinti, kad Konvencijos 14 straipsnyje išvardytos temos ir principai būtų praktiškai įtraukiami į mokymus, (Konvencijos 14 straipsnis); pradėti rengti sistemingus atitinkamų specialistų mokymus apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija, ir užtikrinti vertinimą (Konvencijos 15 straipsnis); parengti būtiniausius nusikaltimų vykdytojams skirtų programų standartus pagal Konvenciją ir užtikrinti vertinimą (Konvencijos 16 straipsnis); pradėti taikyti atitinkamų agentūrų veiklos koordinavimo ir bendradarbiavimo mechanizmus (Konvencijos 18 straipsnis); užtikrinti, kad aukos sveikatos priežiūros paslaugomis galėtų naudotis nepatirdamos diskriminacijos, (20 straipsnis); visoms aukoms užtikrinti galimybę naudotis prieglaudomis (Konvencijos 22 straipsnis); užtikrinti pakankamą seksualinės prievartos aukų krizių ir (arba) seksualinio smurto aukų nukreipimo centrų skaičių visoje šalyje (Konvencijos 25 straipsnis); imtis priemonių skatinti moteris, kurioms gresia sąveikinė diskriminacija, pranešti apie smurtą (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai); užtikrinti, kad būtų suderintai ir sistemingai rengiami aukų ir jų vaikų rizikos vertinimai, (Konvencijos 51 straipsnis) ir imtis

priemonių siekiant užtikrinti, kad skubūs draudimo orderiai, apribojantys orderiai ir apsaugos orderiai (draudimai bendrauti bendrame būste) būtų išduodami skubiai, pradėtų galioti nedelsiant ir būtų veiksmingai stebimi, (Konvencijos 52 ir 53 straipsniai). Kadangi rekomendacijos dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Švedijai skirtos rekomendacijos priėmimui;

- (16) kalbant apie San Mariną, išvadų dėl jo vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: užtikrinti, kad nacionalinė koordinavimo įstaiga koordinuotų veiksmus su pilietinės visuomenės organizacijomis, (Konvencijos 10 straipsnis); reguliariai vykdyti kriminalinės viktimizacijos tyrimus ir skatinti mokslinių tyrimų veiklą (Konvencijos 11 straipsnis); Kadangi išvados dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti San Marinui skirtų išvadų priėmimui;
- (17) kalbant apie Slovėniją, išvadų dėl jos vykdomo Konvencijos įgyvendinimo projekte nurodyta, kad reikia: visiškai institucionalizuotiems subjektams paskirti koordinavimo įstaigos vaidmenį ir užtikrinti būtinus žmogiškuosius ir finansinius išteklius (Konvencijos 10 straipsnis); užtikrinti, kad būtų renkami išsamūs duomenys apie visų formų smurtą, kuriam taikoma Konvencija, (Konvencijos 11 straipsnis) ir imtis priemonių, kuriomis būtų skatinama pranešti apie visų formų smurtą prieš moteris, (Konvencijos 49 ir 50 straipsniai). Kadangi išvados dėl šių klausimų atitinka Sąjungos politiką bei tikslus ir nekelia jokių su Sąjungos teise susijusių problemų, Sąjungos pozicija turėtų būti neprieštarauti Slovėnijai skirtos išvados priėmimui,

PRIĖMĖ ŠĮ SPRENDIMĄ:

1 straipsnis

Pozicija, kurios Sąjungos vardu turi būti laikomasi Šalių komiteto, įsteigto pagal Konvencijos 67 straipsnį, 18-ajame posėdyje, yra neprieštarauti, kad būtų priimti šie aktai:

- (1) Rekomendacijos Albanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)2-prov];
- (2) Rekomendacijos Austrijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)3-prov];
- (3) Rekomendacijos Danijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)4-prov];
- (4) Rekomendacijos Suomijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)5-prov];
- (5) Rekomendacijos Monakui didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)6-prov];
- (6) Rekomendacijos Juodkalnijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)7-prov];
- (7) Rekomendacijos Ispanijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)8-prov];
- (8) Rekomendacijos Švedijai didinti pasitikėjimą užtikrinant paramą, apsaugą ir teisingumą pagal Stambulo konvenciją [IC-CP(2025)9-prov];
- (9) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų San Marinui skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)10-prov] ir

- (10) Išvados dėl Šalių komiteto priimtų Slovėnijai skirtų rekomendacijų įgyvendinimo [IC-CP(2025)11-prov].

2 straipsnis

Šis sprendimas įsigalioja jo priėmimo dieną.

Priimta Briuselyje

*Tarybos vardu
Pirmininkas / Pirmininkė*